

Nr 236.

Av herr Nylander, om höjning av anslaget till uppehållande av den industriella standardiseringsverksamheten.

I årets statsverksproposition har Kungl. Maj:t under tionde huvudtiteln föreslagit riksdagen att såsom bidrag till uppehållande av den industriella standardiseringsverksamheten för budgetåret 1928—1929 anvisa ett extra anslag av 35 000 kronor. Enligt vad som framgår av föredragande departementschefens anförande till statsrådsprotokollet har Kungl. Maj:t för avsikt att därutöver tilldela kommissionen ett understöd å 17 000 kronor ur manufakturförlagslånefonden. Härav skulle emellertid 2 000 kronor utgöra en omföring av ett redan förut till Svenska Teknologföreningen utgående anslag till vissa kostnader för Svenska elektrotekniska kommitténs verksamhet. Med hänsyn till sistnämnda omständighet innebär Kungl. Maj:ts förslag, att standardiseringskommissionen skulle för nästa budgetår tilldelas statsanslag med samma belopp, som utgått under nu löpande budgetår, eller tillhopa 50 000 kronor.

Enligt standardiseringskommissionens i statsverkspropositionen återgivna framställning har kommissionen för sin del hemställt om ett anslag å 70 000 kronor. I sitt över nämnda framställning avgivna utlåtande har kommerskollegium ansett en viss avprutning därå kunna göras. Kommerskollegium har dock stannat vid ett belopp av 57 000 kronor, varigenom kollegium — om hänsyn tages till den nyssnämnda omföringen av ett förut utgående anslag å 2 000 kronor — sålunda för sin del tillstyrkt en ökning av anslaget med 5 000 kronor.

Att standardiseringen utgör ett viktigt medel för det industriella framåtskridandet får numera anses ha vunnit allmänt erkännande, liksom ock att staten ur olika synpunkter äger väsentligt intresse av standardiseringens ytterligare utveckling. Standardiseringsrörelsen ägnas också inom alla industriländer den största uppmärksamhet och en anslutning till denna rörelse genom egna effektiva åtgärder för standardiseringens utbredning till allt större delar av den industriella produktionen får anses utgöra en oundgänglig förutsättning för att industrien skall kunna hävda sig i den skarpa konkurrensen.

Det torde under sådana förhållanden kunna sättas ifråga, huruvida de eljest erkännansvärda besparingssträvandena med avseende å det allmännas utgifter lämpligen böra föranleda nedprutning av det från sakkunnigt håll begärda anslaget till standardiseringen. Framhållas bör, att de medel, som

för det ifrågavarande ändamålet disponeras, i alldeles särskilt hög grad komma ett rent produktivt arbete tillgodo, av vilket icke blott industrien utan även staten själv samt olika grupper av köpmän och konsumenter draga omedelbar nytta. Åtminstone vill det synas som om det av kommerskollegium förordade anslagsbeloppet — vilket av kollegium på ett övertygande sätt motiverats — borde utan avprutning komma standardiseringsarbetet till del. Härigenom skulle standardiseringskommissionen äga möjlighet att vidtaga åtgärder för standardiseringens utvidgande till nya områden utöver dem, som hittills bearbetats, och en sådan utvidgning av rörelsen ifråga måste ur alla synpunkter anses som synnerligen önskvärd.

På grund av vad sålunda anförts får jag härmed hemställa,

att riksdagen må såsom bidrag till uppehållande av den industriella standardiseringsverksamheten för budgetåret 1928—1929 anvisa ett extra anslag av 40 000 kronor.

Stockholm den 20 januari 1928.

Erik Nylander.